

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Industriæ Ad Unionem Cum Deo consequendam

Gianotti, Alfonso

Ingolstadii, 1658

Fructus ex præcedentibus Considerationibus colligendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

4. Quam diligentissime & efficacissime precedentibus gratijs cooperari, generose & perseveranter exequendo proposita, conformiter luminis & veritati à Deo communicatae.

5. Continuo exercere se in actibus virtutum, maxime Theologicarum & humilitatis, multa cum puritate intentionis in actionibus.

6. Denique assidua, humilis, & plena fiducia oratio, praedictarumque gratiarum à Domino Deo petitio: implorando in hunc finem B. Virginis & Sanctorum auxilium per merita JESU CHRISTI omnis gratiae & gloriae largitoris.

FRUCTVS EX PRÆCEDENTIBUS CONSIDERATIONIBUS colligendi.

1. Profunda quaedam humilitas, quâ nos ipsos serio judicemus impotentes & omnino indignos ad
impe-

impetranda à Domino Deo (qui illi nobis conferre potest, & confert) gratiarum dona, nisi dono quodam supernaturali præveniamur; & propter hoc gratum nobis sit non solum nos à nobis ipsis tales æstimari, sed desideremus ut alij idem de nobis sentiant, & ut tales judicent.

2. Magna quædam de nobis diffidentia, quâ serio & ex animo nos judicemus non solum inhabiles (si nobis ipsis relinquamur sine actuali & continuo Dei auxilio) ad juvandos proximos in consequenda perfectione Christiana, sed neque ad nos ipsos juvandos & ad vitæ perfectionem promovendos habiles esse; imò nec ad minimum & minus perfectum actum supernaturalem eliciendum.

3. Non arrogare sibi, siquid boni actum est. Nunquam sibi promittere securitatem in vita Spirituali; neminem spernere, etiamsi nos sancti;

&

& ipsi peccatores essent, quia abusus
divinæ gratiæ nos efficere potest ex
Apostolis Proditores, sicut eiusdem
gratiæ efficacia Persecutores conver-
tere potest in Apostolos.

4. Continua quædam circumspe-
ctio & cautela in nostris actionibus
adhibenda, cum Sancto quodam, sed
non anxio, timore, ne labamur. Ora-
tio ad Dominum DEVM præsentem
Patrem nostrum, cum perpetua qua-
dam gratiarum actione & coopera-
tione divinæ ipsius gratiæ, & hæc
omnia ad finem usque vitæ
nostræ, inclusivè.

* *
*

COL-

COLLOQVIVM XIV.

O DEVS infinitæ Maieftatis
per hoc quod sis primum
Principium & Origo indepen-
dens omnis essentiæ naturalis
& supernaturalis, naturæ, gra-
tiæ & gloriæ, in quo omnis
creatura ex integro dependet,
& per omnem æternitatem de-
pendebit ab actuali tua con-
servatione, inevitabilẽ quan-
dam imposuisti nobis obliga-
tionem ex vna parte te aman-
di, colendi, tibi grates referen-
di, totõsque nos impendendi
& consumendi in tuo servitio;
ex altera verò parte nos usque
ad centrum abyssi profundæ
humili-

XIV. humilitatis demittendi, cog-
noscendi & confitendi quod
Esse nostrum, & Posse nostrum,
sit ipsum non Esse & non Posse,
& si aliquid simus, possimus,
aut agamus (naturale illud sit,
sive supernaturale) id totum
à Te ac tuum sit, & tam in
existendo quàm conservando,
tanquam maximè gratuitum
donum à Liberalitate perquã
optimæ & ditissimæ præsentis
Majestatis tuæ pendeat. Et
quomodo fieri potest, ô mi
Devs, Essentia essentia meæ!
quòd per liberam meam ele-
ctionem, per amorem tui &
serviendi proptitudinem tuus
esse ante hac recusa verim, quĩ
M indi-

indispensabili necessitatis lege
tuus sum? quâ fronte præsu-
mere potui ut aliquid, præfer-
tim statum supernaturalem &
Gratiæ concernens, ex me ipso
aggrederer, aut arbitrarer il-
lud à me proficisci? & quomo-
do tutâ conscientiam bonum
aliquod spirituale mihi arro-
gare & attribuere ausus fui,
propter illud nonnunquam
alijs me præferendo, cum tamē
credam & probe perspectam
habeam infallibilem hanc ve-
ritatem, quòd à Te omne no-
strum Esse Possesse & Operari de-
pendeat? quæ, sicuti gratuito
concedis, ita liberè sine inju-
ria auferre potes.

Veri-

Veritas ista certissima non solum à vitæ sanctimonia præstantioribus Sanctis tuis in terra existentibus fidei & naturalis rationis lumine agnita, verum etiã à Beatioribus Cæli spiritibus, illustratis lumine gloriæ vultûs tui, perspecta, eos ita humiles, cautos & reverentes reddidit erga supremam Majestatem tuam, ut Sancti Sanctorum, JESVS & MARIA, tam in terrâ degentes, quàm in cælis regnantes magnâ cum humilitate & reverentiâ totum id, quod viribus naturæ vel gratiæ sunt ac obtinuerunt (licet illud valde sublime sit) tanquam donum
M 2 gratui.

gratuitæ Liberalitatis tuæ semper agnoscant, agnoverint, & agnitori sint; & ego Lucifero superbior minimum hoc meū & imperfectissimum Esse hæc, nus practicè non agnovi totum tibi subjectum esse, totum dependere à sancta tua manu? Domine, peccavi, neque remedium, quo huic meæ superbix vulneri medear, occurrit, quàm ut supplici corde pro impetranda venia Misericordiam tuam implorando simul desiderem tam validam vocem, quàm toti mundo notificem animæ meæ sensum, omnimodam dependentiam meam à Te DEO meo jure profitentē,

me

me scilicet per me ipsum nihil esse, nihil posse, habere nihil, nihil agere sine Te & sine multiplici gratiæ tuæ auxilio non dari mihi Esse, Posse, Habere aut Operari aliquid supernaturale. Quod si ex favore gratiæ tuæ bonum aliquod operer, & tu me tibi in amicum asciscas, ah Domine! ita miser sum, ut nisi potenti brachio tuo me sustentens, semper in periculo sim charitatis tuæ sinu excidendi, neque in ullâ re securitatem mihi spondere possum, nisi in summè gratuitâ charitate tuâ.

O mi unice Creator & Conservator naturæ & gratiæ meæ! confiteor, me ob tuâ ab omni

M 3 alio

alio independentiam & omnimodam omnium à te dependentiam Tibi tanquam nostro primo Principio debere omnem adorationis cultum, omnem reverentiam tanquam summæ Majestati, omnem gratitudinem tanquam unico Benefactori, omnem amorem tanquam primo & summo Bono, omnem servitutem tanquam absoluto Domino, & omnem Zelum gloriæ & honoris tui, eò quòd sis Primum, Solum, Summum & Æternum Esse, Origo omnis alterius Esse.

Præterea ex profundo nihili mei protestor, quòd ex me, sicuti nihil sum, ita non sim plus ali.

aliquid, quàm illa quæ nunquã
 extiterunt, nec unquam exi-
 stent, sed inferior quavis mini-
 mã creaturâ, etiam minimo
 pulvisculo: quantò magis igitur
 inferior sum præstantiori-
 bus naturæ, gratiæ & gloriæ
 rebus? nolo (sicuti planè ra-
 tionabiliter expetere non pos-
 sum) laudari, honorari, amari
 aut æstimari ab aliquo, cum
 Esse meum, quod nihilum est,
 aliud mereri non possit, quàm
 nihilum. Quod si nihilum
 meum, ô mi DEVS, addito
 quodam opere tuo, naturæ vel
 gratiæ, non nihil perfecisti,
 tota gloria in factorem redun-
 dat, sicuti laus elegantis pictu-
 ræ

ræ aut acu elaborati operis, nõ
rudi telæ, cui imago vel opus
superinductum est, sed pictori
& Phrygioni debetur.

Propter hanc ipsam actua-
lem dependentiam, quâ omnes
res, maximè rationabiles crea-
turæ, à Te dependent, video
(ô universorum Pater) me ob-
ligatum alios non solùm nullo
odio vel invidiâ prosequi, sed
amore potiùs, honore & bene-
ficijs omnem proximum meũ,
quicumque ille sit, complecti,
etiam inopem, infirmum, im-
peritum, malum, & mihi mi-
nus amicum; quia semper cor-
pus illud & animà illa opera
tua sunt, neque per hoc, quòd
malus

malus, aut mihi inimicus sit, cessat tuus esse, aut à Te conservari, sed tua permanet creatura. Sed ecce, Domine mi, hæc Philosophia quàm certa & evidens, tam parùm ab amore meo proprio intelligitur & longè minus effectui datur à me & æqualibus mihi, superbis scilicet. Tu qui ex nihilo per Omnipotentiam tuam omnia educis, & tenebras ignorantiaë nostræ radijs Sapientiaë tuæ illustras, dignare per thesauros Bonitatis tuæ intellectui meo imprimere Veritatem istã, me scilicet nihil esse, nihil posse, nihil habere, quantum ex me est, & quidquid sum, possum,

M 5

sum,

sum, aut habeo, præter nihil
meum, id omne à te fieri, dari,
& conservari, & ideo totum
tuum esse, semperque obligari
tuæ gloriæ ad serviendum &
obediendum, ut humilians me
sub omnipotenti manu tua
(quæ omne meum esse semper
conservat) & amans creaturas
tuas propter Te & in Te in vera
humilitate & charitate semper
Tibi serviam, usque dum Te
Fonte omnis boni, & omni
bono in te mihi frui
contingat. A-
men.

PRAXIS

PRAXIS.

Praxis consistet in colligendis
 & exercendis interdum fructi-
 bus supra positis; & si forte occasio
 occurrat se perba cogitationis, va-
 na gloria, vana complacentia, præ-
 sumptionis, alijs se præferendi,
 parvi aestimandi & parùm aman-
 di alios & c. introspice & excute
 nihilum tuum, propter hoc inte-
 rius in animo humilians te non
 solum coram Domino Deo tuo præ-
 sente, qui actu tibi concedit Esse
 corporis & anime tue, & insuper
 per modum elemosynæ, quâ tuam
 releuet indigentiam & paupertatem,
 addit aliarum creaturarum
 Esse. Propter quod submitte te
 etiam

etiam omnibus creaturis, memor,
 non decere ut propter ea, quae ali-
 na sunt, te efferas, aut alijs pre-
 feras propter ea, quae DEI sunt,
 sed solum propter ea, quae tua sunt,
 si tamen putas, te id rationabiliter
 facere posse. Si humilis eris, Spi-
 ritus Sanctus, amator verè humi-
 lium animarum, cordi & ori tuo
 suggeret affectus & verba, quibus
 te humilies, ad quod tibi mihi que

DEVS gratiam con-
 cedat.

